

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: V.Ř., zast. Mgr. Radkem Vachtlem, advokátem se sídlem Římská 32, Praha 2, proti žalovanému: ředitel Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, se sídlem Na Baních č. 1535, Praha 5 – Zbraslav, o žalobě proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Středočeského kraje ze dne 7.10.2010, č.j. KRPS-26752-7/ČJ-2010-0100KR-PK,

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele Policie České republiky, okresního ředitelství Rakovník (dále jen orgán prvního stupně) ve věcech služebního poměru č. 18 ze dne 11.2.2004, kterým byl podle § 106 odst. 1 písm. d/ a § 108 odst. 3 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „služební zákon“) propuštěn ze služebního poměru pro úmyslné porušení služební přísahy zvláště závažným způsobem.

Žalobce v žalobě popisuje průběh řízení s tím, že první rozhodnutí ve věcech služebního poměru z 11.2.2004 o jeho propuštění ze služebního poměru č.j. 18/2004 bylo potvrzeno a odvolání zamítnuto rozhodnutím ze dne 11.6.2004, k žalobě Městský soud v Praze pod sp.zn. 7 Ca 123/2004 nejprve žalobu rozsudkem ze dne 28. 2. 2005 zamítl. Následně ke kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 4As 56/2005-74 ze dne 21.7. 2006 uvedený rozsudek zrušil s tím, že nebyl ve věci skutek zjištěn objektivním

způsobem, popisem skutku došlo ke zkreslení zjištění o jednání žalobce, hodnocení správního orgánu vychází z pouhé hypotézy, že pokud by býval žalobce přejel pokladnou zaplatil by pouze zboží, které měl uloženo volně a ne umístěné krabici. Následně Městský soud v Praze rozhodnutí žalovaného zrušil rozsudkem č.j. 7 Ca 234/2006-47 ze dne 27. 10. 2006. Žalovaný rozhodl opět o zamítnutí odvolání žalobce dne 7. 5. 2007 a napadené rozhodnutí potvrdil. Městský soud v Praze k následně podané žalobě i toto rozhodnutí rozsudkem ze dne 31. 12. 2005 č.j. 6 Ca 176/2007-70 zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, když kromě jiného soud konstatoval, že správní orgán nezjistil žádné nové skutečnosti, které by prokázaly, že žalobce se dopustil skutku popsáného v rozhodnutí správního orgánu. Po opětovném zrušení prováděl správní orgán další dokazování, které, však žalobce považuje za čistě účelové.

Ač toto opětovně nepřineslo žádné nové skutečnosti, přesto ředitel PČR vydal rozhodnutí ze dne 7. 10. 2010, kterým opět odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru znovu potvrdil. Žalobce je považuje za nezákonné, neboť nerespektuje právní názor soudních orgánů obsažený v rozsudku Nejvyššího správního soudu a následně ve shora uvedených rozsudcích městského soudu. Tento postup nemůže být akceptován, neboť nerespektuje základní ústavní principy a základní zásady právního státu. Nové důkazy, které byly provedeny, nevnesly do skutkového stavu věci nic nového, policie znovu předvolává stejné svědky a snaží se je účelově manipulovat do některých tvrzení, které by mohly ve věci něco změnit. Proto také v odůvodnění zvyrazňuje některé pasáže, je však nepochybné, že výsledky osob po uplynutí doby šesti let od údajného protiprávního jednání žalobce mají již velmi malou vypovídací hodnotu. Největší vypovídací hodnotu bezpochyby měly výpovědi bezprostředně po předmětné události, které byly předmětem přezkumu Nejvyššího správního soudu. Zcela zásadní a nezměnitelnou skutečností je to, že žalobce se nepokusil se zbožím projet pokladnou a tato nezaplatit, naopak dva svědci nyní tvrdí, že zboží umístěné v krabici vyndal pokladní pás. Ačkoliv toto tvrzení nekoresponduje s tím, co svědci vypovídali k věci v minulých výsledcích naopak potvrzuje verzi žalobce, že chtěl zboží zaplatit. Z žádného důkazu dříve provedeného ani po opětovném dokazování tak nevyplývá pokus žalobce zboží nezaplatit. Na této základní skutečnosti se nic nezměnilo a nedošlo k žádné změně skutkového stavu na základě, kterého bylo již opětovně soudními orgány rozhodováno ve prospěch žalobce. Popis skutku nemůže správní orgán dodatečně měnit, tak jak je skutek popsán se ve skutečnosti skutkový děj neodehrál. Žalobce trvá na tom, že se nepokusil přejet s nákupním košíkem přes pokladny, aniž by zboží neplatil; chtěl řádně zaplatit, ničeho se nedopustil. Pokud správní orgán znovu argumentuje přestupkovým řízením je k tomu možno pouze říct, že přestupkové řízení bylo zastaveno a pro žádný přestupek žalobce postižen nebyl. Nevyšel najevo žádný nový důkaz, který by do skutkového děje vynesl jiný pohled, a i kdyby se objevil, tak popis skutku v rozhodnutí ředitele prvního stupně je již dán a je neměnný. V dalších tvrzeních žalobce odkazuje na podrobný rozbor a právní hodnocení provedené Nejvyšším správním soudem. Má tedy za to, že správní orgán neměl již prostor pro pokračování v uvedeném řízení. Navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 3.5.2011, doručené zástupci žalobce 19.5.2011 k žalobním námitkám uvádí, že v čl.I. až III. žaloby nejsou žádné nové námitky, s provedeným souhrnem průběhu řízení žalovaný souhlasí. Je si vědom nedostatků v řízení, které předcházelo, nicméně je toho názoru, že při opakovaném projednání věci v poradní komisi poté, co bylo na základě rozsudku Městského soudu v Praze z 31. 12. 2009 zrušeno rozhodnutí ředitele PČR, Správy Středočeského kraje byly odstraněny vady řízení a současně se doplnily upřesnily nepřesnosti v dokazování.

V odvolacím řízení byla zaručena všechna práva žalobce, která nebyla ve smyslu rozsudku dodržena předešlém řízení. Na základě tohoto doplněného dokazování bylo zaručeno objektivní a kvalifikované hodnocení všech důkazů jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech. Záměrně se uvádí „všech důkazů“, „neboť“ byly uvedeným procesním způsobem hodnoceny důkazy od zahájení řízení ve věci žalobce až do vydání napadeného rozhodnutí. Z hlediska obecného posouzení jednání a postojů žalobce v době, kdy k celému incidentu došlo, lze konstatovat, že z jeho strany se jednalo nepochybně o nestandardní postup policisty – profesionála. Teprve vyhodnocením všech získaných důkazů bylo možno dospět zcela logickému, objektivnímu a řádně zdůvodněnému závěru, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí.

Podle žalovaného lze mít za doložené, že žalobcem napadené rozhodnutí ředitele je v souladu se zákonem, odstranilo vytýkané vady jak v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 56/2005-74, tak následně v rozsudku Městského soudu v Praze 30. 12. 2009 a je nyní bez vad.

Žalovaný nesouhlasí s konstatováním v článku IV. žalobního návrhu a dále. S tvrzením žalobce, že po opětovném zrušení prováděl správní orgán další dokazování, které již považuje za čistě účelové a že žalovaný nerespektoval právní názor soudních orgánů, žalovaný nesouhlasí. Ve věci konal z povinnosti uložené mu rozsudkem 6 Ca 176/2007, který rozhodnutí ze dne 7. 5. 2007 zrušil a věc se vrátil k dalšímu řízení s odůvodněním, že žalobce byl zkrácen na svých právech, neboť žalovaný nevyrozuměl o provedeném dokazování advokáta žalobce Mgr. Jana Olšiaka a dále, že ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu v Brně nebyl v posuzované věci skutek objektivně zjištěn a právní posouzení nevypovídá o rozhodných skutečnostech případu. Popisem skutku došlo ke zkrácení zjištění o jednání žalobce.

Na základě toho byla věc opětovně projednána v poradním orgánu, o čemž byl žalobce i jeho advokát Mgr. Olšiak informován, byly předvolány osoby k výslechu ve smyslu ust. § 180 odst. 2 zákona o služebním poměru. Toto dokazování nebylo a není účelové, bylo provedeno v souladu se zákonem. Prováděla jej komise, která byla složena z jiných osob než předchozí komise, čímž bylo zajištěno a zaručeno nestranné a nepodjaté dokazování. Záleželo jen na žalobci, zda využije svého práva a postavení v řízení v rámci prováděných úkonů prokáže a doloží svou nevinu. Z doposud vedených řízení také mohl předpokládat, jakým způsobem se bude řízení realizovat a pokud žalobce tvrdí, že se jednání, které se mu dosud dávalo za vinu ve skutečnosti nedopustil a nespáchal, měl jistě dostatek důkazů, které mohl v uvedeném řízení ve svůj prospěch uplatnit a rozptýlit veškeré pochybnosti, a tím se zcela vyvinut. Žalobce však své právo zcela bezdůvodně a bez účelu nevyužil.

Žalovaný nesouhlasí s tím, že nerespektoval právní názor soudních orgánů, naopak postupoval v souladu se závěry pravomocného rozsudku a respektoval doporučení městského soudu i Nejvyššího správního soudu. V opakovaném řízení byly v souladu se zákonem a citovanými rozsudky zjištěny skutečnosti, které se svědkům vybavily až v období probíhajícího opakovaného dokazování a tyto skutečnosti, jak je ve spisovém materiálu uvedeno, zcela objektivně dokazují opak tvrzení žalobce.

Uvedeným výpovědím nelze přičítat nedostatečnou vypovídací hodnotu pro časový odstup, neboť s tím by bylo možno souhlasit, pokud by probíhalo jenom jedno řízení, nikoliv 3× opakované řízení a navíc v daném případě nešlo o běžného občana, ale o policistu, tj. směr povolání, který veřejnost zvláště vnímá, veřejností je mimořádně sledován, hodnocen a podrobován přísné kritice. Každý projev nepřiměřeného jednání

policisty, jednání v rozporu se zákonem, kterého se dopustí policista, veřejnost přísně odsoudí a v důsledku toho také trpí dobrá pověst policie.

Namítá-li žalobce, že provedené důkazy nevnesly do skutkového stavu nic nového a pokládá za zásadní, že se nepokusil se zbožím projet pokladnou a toto nezaplatit, lze vyslovit domněnku, že žalobce napadené rozhodnutí zřejmě četl, ale nevěnoval mu nebo nechtěl mu věnovat patřičnou pozornost.

Za prvé opakovaným dokazováním byly odstraněny nedostatky a vady původního řízení vytýkané rozsudky shora uvedenými, za druhé došlo k potvrzení, doložení a tím k prokázání skutečnosti, že se žalobce pokusil odcizit v obchodním domě Hypernova v Rakovníku zboží v hodnotě 2.788,50 Kč. Zadokumentovaným skutkovým dějem konání žalobce v obchodním domě Hypernova v Rakovníku v časově na sebe navazující posloupnosti od příchodu žalobce do obchodního domu, bez jakýchkoliv věcí(zboží), které by měl tento okamžik při sobě až po jeho odchod, opět bez jakýchkoliv věcí (zakoupeného zboží), postrádá tvrzení žalobce, že šel do obchodního domu na koupit věcnou i skutkovou logiku. Žalobce je nakonec nic nekoupil, k tomu poukazuje na zajištěnou fotodokumentaci.

Zákon o přestupcích nezná pokus jako obecnou formu přestupku s výjimkou ust. § 50 odst. 1 písm. a), kdy přestupku proti majetku se dopustí *ten, kdo úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem nebo zničením, poškozením věci z takového majetku nebo se o takové jednání pokusí*. Jde o jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání přestupku a jehož se pachatel dopustil v úmyslu spáchat přestupek, jestliže k jeho dokonání nedošlo. Jako příklad pokusu podle tohoto ustanovení komentář k citovanému ustanovení uvádí právě případ, kdy pachatel v samoobslužné prodejně v úmyslu přisvojit si určité zboží uloží jej do kapsy a je přitom přistižen vedoucím. Jednání žalobce je obdobou, pro umístění zboží však zvolil kartónovou krabici od dárkového balení piva, která se volně v prodejně nenachází.

V opakovaném řízení žalobce mohl před prodavačkami, manažerkou i osobou, která zajišťovala bezpečnostní službu v době incidentu v obchodním domě vysvětlit, kde a jakým způsobem k oné krabici přišel, když volné a prázdné kartony se tam nenacházely, nacházely se tam jiné, volně dostupné a soustředěné na jednom místě. Žalobce také nedokázal přijatelně vysvětlit do současné doby ani to, proč jednal tak jednal, proč do uvedené krabice pouze zboží uložil aniž je chtěl zcizit a proč, z jakého důvodu krabici opětovně před příjezdem k pokladně zalepil, když chtěl zboží opravdu zaplatit. Jednání žalobce tak postrádá logiku a zarážející je i postup v tom, že se v obchodním domě nacházela celá řada kartónových krabic volných různých velikostí různého druhu, ale žalobce přesto sáhl zrovna po dárkové krabici kartónové, která byla plná piva. Dal si práci pivo z krabice vyložit, uložil je do regálu s pivem a do krabice začal ukládat zboží zcela jiného druhu. Uvedené nemusí žalovaný dokazovat, toto de facto tvrdí a dokládá sám žalobce. Tyto skutečnosti byly zjištěny v průběhu odvolacího řízení.

Žalobce pak tvrdí, že uvedenou krabici od dárkového balení piva měl po celou dobu otevřenou, přidával do ní jen další zboží, včetně náhradních baterií. Když jeho jednání zaregistrovala prodavačka a začala žalobce sledovat, sebral se a jel směrem k pokladně. Zcela nestandardní postup žalobce se stal v prostoru pokladny. V té době již krabice otevřena nebyla, žalobce vyndal z košíku celou krabici a položil ji na pás pultu pokladny. nepostupoval běžným způsobem, jak by bylo možno předpokládat, tj. že by krabici otevřel a na pás pultu z krabice vyndával zboží jednotlivě po kusech, neboť se tak markuje prostřednictvím čárových kódů. Pokud žalobce jednal tak jak jednal, předpokládala by zřejmě pokladní, že žalobce z košíku vyndal veškeré zboží a nic dalšího nekupuje a provedla by markování dárkového balení s pivem.

Bylo prokázáno v daném řízení, že žalobce nejen postavil zalepený karton na pás pultu pokladny, ale dokonce začal s pokladní jednat, aniž by se projevila snaha otevřít karton a vyndat zboží, jeho činnost směřovala k dokonání skutku. Následně se stalo něco nepochopitelné. K pokladně přicházel člen hlídací agentury a žalobce když to viděl sáhl po krabici, sundal ji z pásu a vložil zpět do košíku a začal s ní ujíždět zpět do prostor prodejny, neučinil, co bylo možno předpokládat, tj. že krabici otevře, ukáže pokladní zboží v ní a nechá je namarkovat. Konal tak ve zjevném rozporu se svým tvrzením ve všech žalobách uvedených, že chtěl zboží zaplatit.

Při vracení se do prostor prodejny byl zastaven a vyzván, aby karton tohoto balení otevřel, tomto okamžiku jednal opět zcela neadekvátně, neboť se snažil manažerku přemluvit, aby se domluvili jiným způsobem, do protokolu o krádeži sám vyplnil datum svého narození, místo pobytu a prohlásil a podepsal, že vše co je uvedeno je pravda, tedy, že se chtěl obohatit a způsobit škodu a za třetí na úřadovně Městské policie bez konkrétních námitek zaplatil blokovou pokutu, přičemž i jeho bývalý kolega velitel Městské policie Rakovník žalobci sdělil, že pokud uvedl a podepsal protokol o krádeži, tak že se ke krádeži doznal.

K nesmyslnému uložení pokuty v blokovém řízení žalovaný toliko poukazuje již na to, že žalobce jako policista podléhá jiné pravomoci a musel si být vědom, že kázeňskou pravomoc vykonává služební funkcionář s kázeňskou personální pravomocí, lze tak pouze do podotknout, že žalobce se zřejmě snažil celý incident v obchodním domě utajit a tedy zaplatit pokutu (nesprávně uváděné zaměstnání MV) a věřil, že zůstane u ní. Své jednání následně odůvodněné neobjektivně svým psychickým stavem s tím, že chtěl mít vše za sebou, skutečnost, že si vše zavinil sám není schopen uznat.

Žalovaný poukazuje na nevyvratitelné důkazy, které svědčí ve správnost závěru, k nimž nebylo soudem předchozích řízeních přihlédnuto, a to mj. písemný „Protokol o krádeži“, v němž se žalobce ke krádeži sám přiznal (prvotně a neodkladně učiněný úkon bez nátlaku), sám vyplnil některé podstatné skutkové věci a dokonce i dobrovolně podepsal. Nevyvratitelným důkazem je i to, že žalobce k ukládání pořízeného nákupu použil kartónovou krabici od takového balení piva, která se ve volné formě v obchodním domě nenacházela, dále je takovým důkazem i jednání žalobce v době jeho zadržení i na úřadovně Městské policie, jak shora uvedeno. Žalobce neuvedl jediný důkaz, jímž by tyto vyvrátil, stejně tak ani v žalobě není žádná obhajoba či doložen k ní důkaz ve prospěch žalobce. Jde o pouhé popírání skutkového děje.

Vzhledem ke shromážděnému spisovému materiálu odvolací orgán žalobci neuvěřil a v závěru potvrdil, že propuštění ze služebního poměru je zcela opodstatněné. Podle názoru žalovaného takové rozhodnutí, kterým by byl nucen ponechat žalobce ve služebním poměru příslušníka policie může být nebezpečným precedentem pro jiné obdobné případy. Odvolací orgán proto na základě doplněného dokazování dospěl k závěru, že jednáním žalobce došlo k porušení služební přísahy zvláště závažným způsobem, v dalším pak poukazuje na podrobný popis jednání ze strany svědků, neboť jednání žalobce bylo natolik neobvyklé, že upoutalo jejich pozornost. Odkazuje na služební přísahu a to, že na policisty jsou kladeny zvýšené nároky na pracovní kázeň, etiku, chování, dodržování právních předpisů, odbornost apod.

V replice k vyjádření žalovaného ze dne 16.12.2012 žalobce uvedl, že žalovaný účelově zkresluje a překrucuje fakta a snaží se soudu vnutit nepravdivé skutečnosti, přitom nerespektuje závazná stanoviska a rozsudky soudů a donekonečna se snaží utupit snahu žalobce domoci se svých práv. Podle žalobce nové dokazování nepřineslo nic nového do

zjištěného skutkového stavu věci, svědčícího v jeho prospěch a jde jen o protahování řízení. žalobce na žalobě trvá v úplném rozsahu a žádá soud, aby dal správnímu orgánu jednoznačný pokyn a vyzval jej ke zrušení prvoinstančního rozhodnutí o propuštění a s tím, že jednou pro vždy by mělo být postaveno najisto, jaký je postoj soudu, aby jej nemohl žalovaný neustále obcházet.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.). O žalobě rozhodl bez jednání při splnění podmínek ust. § 51 s.ř.s.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vyšel ze skutečností vyplývajících z předloženého správního spisu o průběhu celého řízení a věc posoudil takto:

Rozhodnutím ředitele Policie České republiky, Okresního ředitelství v Rakovníku ve věcech služebního poměru ze dne 11.2.2004, čj: 18/2004 byl žalobce propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie ČR pro porušení služební přísahy zvlášť závažným způsobem podle § 106 odst. 1 písm. d) zákona č. 186/1992 Sb., neboť se "*dne 2. 2. 2004 v Marketu Hypernova v Rakovníku dopustit pokusu krádeže zboží. Pracovníky marketu Hypernova Rakovník bylo zjištěno a zapsáno zboží: 2× Stalinovy slzy, 5× Slivovice zlatá, 3× baterie ENERGIZER, 2× nůž, 1× Slivovice bílá, 2× nůž kuchařský a 3× baterie WONDER. Celková hodnota zboží, které se jmenovaný pokusil zcizit činí 2.788,50 Kč.*", s tím, že služební poměr končí podle ustanovení § 108 odst. 3 uvedeného zákona dnem doručení rozhodnutí o propuštění.

Prvostupňový služební funkcionář vyšel při svém rozhodování z Protokolu o krádeži ze dne 2.2.2004, v němž je uvedeno a vyčísleno zboží, které se měl žalobce pokusit zcizit. Tento protokol žalobce jako podezřelý podepsal, prohlásil, že tak učinil bez jakéhokoli nátlaku, potvrdil pravdivost všech údajů v něm uvedených (včetně mj. toho, že zaměstnavatelem je MV ČR) a že se svým jednáním chtěl obohatit na úkor společnosti AHOLD a způsobit tím škodu, protokol byl podepsán současně přítomnými svědky. Podkladem pro rozhodnutí byly dále mj. služební záznam npor. J.K. ze dne 4.2.2004 a protokol ze dne 5.2.2004 jím sepsaný o ověření informace o krádeži v marketu, kde měl být přistižen policista, dále protokol o podaném vysvětlení ze dne 5.2.2004 sepsaný s žalobcem, kde žalobce uvedl, že zboží dával do kartonu od piva, který si v prodejně vzal prázdný, a to proto, aby mu nepadalo v košíku a nerozbilo se, že zaměstnancům poté co v prodejně za ním přišli opakoval, že je nechtěl odcizit, protokol o krádeži podepsal v kanceláři, ale nečetl ho, protože neměl brýle, s přivolanou Městskou policií v Rakovníku odjel pak na služebnu, kde uloženou blokovou pokutu zaplatil, přesto, že se domnívá, že byla uložena neoprávněně, protože byl psychicky rozhozen. Popřel, že by měl karton zalepený. Dále byly podkladem záznamy o vytěžení ze dne 5.2.2004 R.D. a ze dne 6.2.2004 sepsaný se Z.P. a A.H. a služební záznamy z 5.2.2004 o zajištění a shlednutí videokazety s nahrávkou z provozovny, v němž je uvedeno mj., že žalobce byl po záznamu (tj. sepsání protokolu o krádeži v prodejně) převezen strážníky MěP Rakovník a na jejich služebně mu byla velitelem V.K. uložena bloková pokuta ve výši 1000,-Kč. Služební funkcionář na základě uvedeného dospěl k závěru, že se žalobce dopustil jednání, které je porušením služební přísahy zvlášť závažným způsobem, neboť se dne 2.2.2004 v marketu Hypernova v Rakovníku dopustil pokusu krádeže zboží, jež bylo pracovníky marketu HYPERNOVA zjištěno a zapsáno (uvedeno v protokolu o krádeži) v ceně 2.788,50 Kč. Dle odůvodnění vycházejícího z podkladů v něm shrnutých

k tomu došlo k pokusu o krádež tím způsobem, že žalobce se pokusil zboží ukrýt do kartonu od piva Staropramen (který nebyl v prodejně k dispozici volně) a tento karton opět zalepil, pokud by nebyl odhalen kamerovým systémem a následně zadržen odpovědnou pracovnící prodejny Z.P. a pracovníkem bezpečnostní agentury R.D., a pokud by pak prošel přes pokladnu, bylo by mu markováno 10ks piva STAROPRAMEN. Jednání bylo posouzeno jako vědomé, úmyslné a v rozporu se služební přísahou. Prvostupňový služební funkcionář proto z těchto důvodů a po vyhodnocení porušení služební přísahy zvlášť závažným způsobem rozhodl o propuštění žalobce ze služebního poměru s tím, že tento poměr skončí dnem doručení rozhodnutí o propuštění.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 11.6.2004 č. 955/2004, kterým odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žaloba podaná žalobcem proti tomuto rozhodnutí byla rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28.2.2005, pod čj: 7 Ca 123/2004-37, zamítnuta.

O kasační stížnosti žalobce proti uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze rozhodl dne 21.7.2006 Nejvyšší správní soud pod č.j. 4 As 56/2005-71, který rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud poukázal na dosavadní judikaturu soudu a zdůraznil, že základem pro úvahu pro propuštění policisty ze služebního poměru podle § 106 odst. 1 písm. d) služebního zákona je úsudek o obsahu a rozsahu neurčitěho právního pojmu „porušení služební přísahy zvlášť závažným způsobem“ s tím, že teprve poté, co správní orgán tento neurčitý právní pojem vyloží, může jej konfrontovat se skutkovými zjištěními konkrétního případu a usoudit, zda jednání policisty, spočívající v porušení služební přísahy, dosáhlo takové intenzity, že naplňuje zákonný znak zvlášť závažného porušení či nikoli. K tomu, aby mohlo dojít k výše uvedené úvaze je však třeba, aby zjištění o skutku, který je podkladem pro posouzení toho, zda žalobce porušil služební přísahu zvlášť závažným způsobem, byla objektivní a dále aby došlo také k jejich objektivní interpretaci. Tak k tomu podle Nejvyššího správního soudu ovšem v posuzované věci nebylo.

Nejvyšší správní soud uvedl, že „Ve výroku rozhodnutí služebního funkcionáře prvního stupně je skutek i jeho právní posouzení uveden způsobem, který nevypovídá o rozhodných okolnostech případu a je zavádějící. Skutek je totiž popsán tak, že se žalobce dopustil dne 2.2.2004 v marketu HYPERNOVA v Rakovníku pokusu krádeže zboží. Pracovníky marketu HYPERNOVA Rakovník bylo zjištěno a zapsáno zboží: 2x STALINOVY SLZY, 5x SLIVOVICE ZLATÁ, 3x BATERIE ENERGIZER, 2x NŮŽ, 1x SLIVOVICE BÍLÁ, 2x NŮŽ KUCHARSKÝ a 3x BATERIE WONDER. Celková hodnota zboží, které se jmenovaný pokusil zcizit činí 2.788,50 Kč.“

Nejvyšší správní soud dále uvedl, že v takovém popisu skutku není však uvedena rozhodující skutečnost, kterou žalobce namítá od samého začátku řízení, totiž že žalobce byl podle záznamu o vytěžení Z.P., manažerky HYPERNOVY Rakovník ze dne 6.2.2004, zadržen před pokladnou, a to proto, že pracovník agentury, který byl na zákazníka upozorněn, nepočkal až zajde před pokladnu a bude vyhotoven paragon o nákupu. Neuvedení této skutečnosti tj. toho, že byl žalobce zadržen uvnitř prodejny ještě před tím, než měl možnost projevit úmysl, jak naloží se zbožím v nákupním košíku, je se zřetelem k jeho obhajobě zcela zásadní a rozhodující. Popisem skutku shora uvedeným došlo ke zřetelnému zkreslení zjištění učiněných o jednání žalobce a takový popis skutku je v rozporu s tím co bylo o věci zjištěno a prokázáno. K tomu konstatoval, že se správní orgány postavily na stanovisko, že pokud by býval žalobce přijel k pokladně, zaplatil by pouze zboží, jehož obsah by byl posuzován podle obalu kartonů, tj. 10 kusů piva Staropramen v hodnotě 89,90 Kč. Tento závěr správních orgánů je proveden pouze na základě jakési

hypotézy, která ovšem nemá oporu v provedeném dokazování a zůstává pouze v rovině úvah správních orgánů, což ovšem k usvědčení žalobce nepostačuje. Jestliže byl žalobce zadržen v prostoru hypermarketu před pokladnami, nelze dovozovat, že by se zboží naskládaného v košíku zmocnil, a tím méně, že by si je přivlastnil. Tvrdil-li žalobce, že by zboží u pokladny z kartonu vyložil a zaplatil, nelze dovozovat ani závěr o pokusu zmocnění se či přivlastnění si tohoto zboží. Pokud je tedy ve výroku rozhodnutí správního orgánu tvrzeno, že se žalobce dopustil pokusu krádeže zboží tam vyjmenovaného, nemá tento závěr oporu v provedených zjištěních. Na základě uvedeného uvedený soud konstatoval, že nelze prokázat ani objektivní stránku protiprávního jednání, za které je žalobce stíhán, a to tím spíše, že ve vztahu ke skutkové podstatě přestupku by muselo dojít k úmyslné škodě na cizím majetku, která však nevznikla (ani nemohla vzniknout), když není vůbec prokázáno, že by žalobce zboží odcizil nebo se o to pokusil. Podle názoru Nejvyššího správního soudu pak nelze prokázat žalobci ani zavinění ve formě úmyslu, a to přímého ani nepřímého. Pro prokázání objektivní a subjektivní stránky nelze zřejmě vycházet pouze z toho, že žalobce zaplatil pokutu, neboť není možné připustit, aby zaplacení blokové pokuty ve svých důsledcích znamenalo, že tím byla prokázána jak objektivní, tak subjektivní stránka protiprávního jednání; doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu.

Nejvyšší správní soud dále uvedl, že se nicméně „naskytá otázka, z jakých důvodů byl stěžovatel zadržen pracovníkem bezpečnostní agentury. Z obsahu provedených listinných důkazů vyplývá, že stěžovatel na sebe upozornil personál tím, že si do kartonu od piva Staropramen dával baterie, láhve alkoholu výše označené a další předměty. Stěžovatel tvrdí, že si tento karton vzal prázdný. Pokud je dovozováno, že stěžovatel z tohoto kartonu nejprve vyskládal v něm obsažená piva, není tento závěr prokázán. U takové činnosti ho neviděl nikdo ze svědků a tato činnost nebyla zjištěna ani z videozáznamu průmyslové kamery. Bližší šetření k této okolnosti nebylo provedeno, pouze ze záznamu o vytěžení Z.P. ze dne 6. 2. 2004 plyne, že si potom (není uvedeno kdy) dělali inventuru v oddělení piva a zjistili, že jim přebývalo v lahvích, které se prodávají jednotlivě, 10 ks piva, což by odpovídalo množství piva, které se běžně nachází v kartonu, který měl stěžovatel v košíku, ale s jiným zbožím.

Nejvyšší správní soud shrnuje, že za prokázané lze v posuzované věci považovat pouze to, že stěžovatel dával zboží do prázdného kartonu od piva Staropramen. Je otázkou, do jaké míry bylo takové jednání obvyklé, avšak zřejmě nestandardní bylo, neboť stěžovatel tímto jednáním na sebe upoutal pozornost personálu v hypermarketu. Toto jednání však vůbec není obsahem skutku, který je popsán v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a který převzal rovněž žalovaný. Takové jednání nelze považovat ani za pokus krádeže zboží, jak je uvedeno v rozhodnutí správních orgánů a vychází z něho i Městský soud v Praze.

Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že samozřejmě výrok o vině (zde výrok – podle správního orgánu o pokusu krádeže zboží v hypermarketu) lze opřít o nepřímé důkazy, ovšem jen za předpokladu, že tvoří ve svém souhrnu logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu nepřímých důkazů vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících, které jsou v takovém příčinném vztahu k dokazované skutečnosti, že z nich lze dovodit pouze jediný závěr a současně vyloučit možnost jiného závěru. Taková situace však v posuzované věci nenastala. Jestliže byl stěžovatel zadržen před tím, než by mohlo být najisto postaveno, zda se zmocnil cizí věci či nikoliv, nebo se o to alespoň pokusil, a stěžovatel od počátku tohoto správního řízení tvrdí, že pokud by přišel k pokladně, tak by zboží z kartonu vyložil a řádně zaplatil, pak tento závěr nelze vyloučit, neboť prokázáno bylo nesporně pouze to, že stěžovatel vkládal

zboží do kartonu od piva Staropramen a že byl ještě před pokladnami zadržen pracovníkem bezpečnostní agentury.“(konec citace).

Nejvyšší správní soud dále uvedl, že nezpochybňuje závěry správních orgánů a soudu o tom, že na chování příslušníků policie jsou kladeny vysoké nároky a to i mimo službu, na druhé straně však nejsou důvody proto, aby posouzení popisu skutku a skutek samotný bylo hodnoceno jinými právními zásadami a úvahami, než jak je tomu u ostatních občanů. Dále uzavřel, že „jednání žalobce tak, jak bylo zjištěno provedenými důkazy, neodpovídá popisu skutku uvedeného v rozhodnutí správního orgánu I., který přejal i správní orgán II. stupně. Jestliže se však takto popsáný skutek stal podkladem pro závěr o tom, že se žalobce dopustil pokusu krádeže zboží v hodnotě 2.788,50 Kč, a následně pro závěr o úmyslném porušení služební přísahy zvláště závažným způsobem, pak nutno především dospět k závěru, že skutková podstata (skutek popsáný v rozhodnutí správních orgánů) nemá oporu ve správním spisu, přičemž skutek, který byl objektivně zjištěn, nelze právně posoudit jako pokus krádeže zboží. Za této situace pak chyběl základní předpoklad pro úvahu, zda žalobce porušil služební přísahu nebo služební povinnost zvláště závažným způsobem podle § 106 odst. 1 písm. d) služebního zákona.“

Na základě uvedeného závěru Nejvyššího správního soudu rozsudkem ze dne 27.10.2006 Městský soud v Praze pod č.j. 7 Ca 234/2006-47 zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 11.6.2004 a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení, když uvedenými závěry byl vázán a přejal je proto do svého rozhodnutí.

Žalovaný poté vzhledem k tomu, že rozhodnutí o propuštění žalobce se opíralo jen o záznamy o vytěžení provedl výslechy těchto svědků do protokolu (a to počínaje dnem 26. 1. 2010) a na základě zhodnocení jejich výpovědí spolu s ostatními podklady ve spise bylo vydáno rozhodnutí odvolacím orgánem dne 7.5.2007, č.j.PSC-62/PK-2006, jímž ředitel Policie ČR správy Středočeského kraje pod č.j. PSC-62/PK-2006 opětovně odvolání proti rozhodnutí ze dne 11.2.2004 zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu a dne 31.12.2009 Městský soud v Praze pod č.j. 6 Ca 176/2007-70 toto rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení z důvodů uvedených v rozsudku na straně 8 a násl.: K námitce žalobce o porušení procesních práv, že nebyl předvolán k výslechům svědků on ani zástupce a nemohl se jich zúčastnit, rozsudek uvádí, že ve spise nebyla založena plná moc pro zástupce žalobce advokáta Olšiaka, žalovaný však toto nezpochybnil, a také napadené rozhodnutí tomuto advokátovi doručoval. Soud se neztotožnil s tímto postojem žalovaného (plná moc pro zástupce Olšiaka je již z 14. 7. 2004) a po zrušení městským soudem, kterým se znovu otevřelo řízení před správním orgánem a pokud měl být zastoupen v řízení, tak došlo k porušení zákona a měl být informován o výsledcích svědků.

Dále (na straně 10 tohoto rozsudku) soud uvedl, že „Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, vycházel odvolací orgán v dalším řízení při rozhodování o odvolání žalobce proti rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru z popisu skutku uvedeného v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a z důkazů tímto orgánem provedených.

V rámci odvolacího řízení byl pak spisový materiál doplněn o svědecké výpovědi již vytěžených osob z provostupňového řízení, které byly zaznamenány na protokol o výpovědi svědka. Jak z obsahu těchto výpovědí vyplývá, tyto potvrdily již zjištěný skutkový stav. Svědkyně A. pak ve své výpovědi nově uvedla, že se od svědkyně H. dozvěděla o podezřelém zákazníkovi, kterého později viděla u pokladny, jak vykládá z košíku karton od piva a

pokládá ho na pás u pokladny. Když zákazník – žalobce viděl přicházet k pokladě pracovníka bezpečnostní služby, vzal karton od piva z pásu, uložil ho zpět do košíku a s košíkem se vracel zpět do prostor prodejny. Z takto provedených důkazů vzal odvolací orgán za prokázané, že se žalobce dne 2.2.2004 pokusil v obchodním domě Hypernova v Rakovníku odcizit zboží v celkové hodnotě 2.788,50 Kč způsobem, že je ukryl do kartonu od piva Staropramen, kdy před tím z kartonu vyndal 10 kusů piva Staropramen, karton u pokladny položil na pás a následně když viděl pracovníka bezpečnostní agentury, uložil ho zpět do košíku a vracel se zpět do prodejny, kde byl později zadržen odpovědnou pracovnící prodejny a pracovníkem bezpečnostní agentury. Uvedené jednání pak odvolací orgán vyhodnotil jako úmyslné porušení služební přísahy zvláště závažným způsobem a shledal shodně jako v původním rozhodnutí, že předpoklad pro propuštění žalobce ze služebního poměru podle příslušníka Policie České republiky dle § 106 odst. 1 písm. d) zákona č. 186/1992 byl v daném případě naplněn.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27.10.2006 čj: 7 Ca 234/2006-47, kterým bylo zrušeno původní rozhodnutí odvolacího orgánu v dané věci, byl odvolací orgán v dalším řízení zavázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v jeho shora uvedeném zrušujícím rozsudku. V tomto rozhodnutí Nejvyšší správní soud učinil závěr, že jednání žalobce, tak jak bylo zjištěno provedenými důkazy, neodpovídá popisu skutku uvedeného v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, který přejal i správní orgán druhé stupně. Jestliže se však takto popsáný skutek stal podkladem pro závěr o tom, že se žalobce dopustil pokusu krádeže zboží v hodnotě 2.788,50 Kč a následně pro závěr o úmyslném porušení služební přísahy zvláště závažným způsobem, pak je nutno dospět k závěru, že skutková podstata (skutek popsáný v rozhodnutí správních orgánů) nemá oporu ve správním spisu, přičemž skutek, který byl objektivně zjištěn, nelze právně posoudit jako pokus krádeže zboží“.(konec citace)

Městský soud uzavřel, že nebyla odvolacím orgánem v dalším řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru zjištěna žádná nová skutečnost, která by prokázala, že se žalobce dopustil jednání, které by odpovídalo skutku popsánému v rozhodnutí správních orgánů, ani zjištění vyplývající z výpovědi svědkyně A. před odvolacím orgánem nevyvrátila závěr vyslovený Nejvyšším správním soudem v jeho shora citovaném zrušujícím rozhodnutí. Přisvědčil žalobci, že odvolací orgán nepostupoval v dalším řízení v intencích shora uvedeného právního názoru vysloveného Nejvyšším správním soudem a ve shodě s tímto názorem konstatoval, že v daném případě skutková podstata (skutek popsáný v rozhodnutí správních orgánů) nemá oporu ve správním spisu, přičemž skutek, který byl objektivně zjištěn, nelze právně posoudit jako pokus krádeže zboží.

Žalovaný v následně vedeném odvolacím řízení žalobci (22.6.2010) i jeho zástupci (21.6.2010) doručil Oznámení o složení senátu poradní komise ze dne 16.6.2010, žalobce i jeho zástupce (v té době dle doložené plné moci) byly vyrozuměni o tom, že budou provedeny výslechy svědků 14.7. 2010, resp. i 3.8.2010, jichž se žalobce ani jeho zástupce neúčastnil. Žalobce se pak seznámil s podklady pro rozhodnutí dne 21.9.2010(dle záznamu z téhož dne), do něhož žalobce uvedl po seznámení, že nedošlo k žádným změnám, a proto se domnívá, že pokud bude opětovně rozhodnuto jako v předešlých rozhodnutích, tak se opět bude jednat o rozhodnutí protizákonné.

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 7.10.2010 ředitel Policie ČR správy Středočeského kraje pod č.j. KRPS-26752-7/ČJ-2010-0100KR-PK odvolání proti rozhodnutí ze dne 11.2.2004 zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Městský soud v Praze námitkám v nyní podané žalobě nepřisvědčil. Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí nerespektuje právní závěr rozsudku Nejvyššího správního soudu (na nějž odkazuje) ani následně vydaných rozsudků městského soudu a že nové důkazy nepřinesly nic nového, nedošlo ke změně a není tak opět prokázáno, že se pokusil projet pokladnou a zboží nezaplatit, a to ani po opětovném dokazování, které považuje za účelové, opakované výpovědi svědků mají podle něho pro uplynutí času od předmětné události již malou vypovídací hodnotu, žalovaný se snaží jimi účelově manipulovat. Tvrdí, že chtěl zboží zaplatit a ničeho se nedopustil.

Nejvyšší správní soud věc posuzoval na základě tehdy provedeného dokazování a pro závěr učiněný žalovaným neshledal dostatečnou oporu ve spise, jeho zjištění a jejich interpretaci neshledal objektivní a obranu žalobce za vyvrácenou, když vyšel z toho, že žalobce byl zadržen před tím, než mohl projevit úmysl, jak se zbožím naloží, neboť byl zadržen uvnitř prodejny, ještě před pokladnou a ani další závěry neseznal dostatečně prokázané, když k nim bližší šetření nebylo provedeno. Poukázal na to, že závěry lze opřít i o nepřímé důkazy, ovšem jen za předpokladu, že tvoří ve svém souhrnu logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu nepřímých důkazů vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících, které jsou v příčinném vztahu k dokazované skutečnosti, že z nich lze dovodit pouze jediný závěr a vyloučit možnost jiného. Skutek popsáný jako pokus krádeže zboží tak podle uvedeného závěru neměl dostatečnou oporu ve správním spisu. Odkázal-li městský soud i v rozsudku č.j.6Ca 176/2007-70 na uvedený závěr Nejvyššího správního soudu, vycházel z předně jím zjištěné procesní vady řízení, kdy shledal zkrácení práv žalobce na jeho obranu v tom, že se žalobce nemohl účastnit provádění dokazování výslechy svědků, když nebyl řádně předvolán resp. informován o provedení těchto úkonů.

Z nyní přezkoumávaného rozhodnutí (i z podkladů ve spise) jednoznačně plyne, že žalovaný vytýkanou procesní vadu odstranil (žalobce ani nenamítá, že se tak nestalo) a žalobce se opakovaného provádění důkazů výslechem svědků neúčastnil a ani při seznámení s podklady pro rozhodnutí konkrétně vůči provedeným výpovědím ničeho nevznesl. Nynější žalobní námitku, že jde o účelový postup žalovaného, či dokonce, že se žalovaný snaží svědky účelově manipulovat do některých tvrzení a že pro uplynutí času mají provedené výpovědi malou vypovídací hodnotu, soud proto odmítá jako nedůvodnou. Výslechy svědků byly provedeny opakovaně právě proto, aby žalobce mohl své právo na obranu využít, být přítomen prováděným výslechům svědků, klást jim otázky apod. Pakliže tohoto práva, ač v předchozí podané žalobě vadu řízení takto namítal, následně ani nevyužil, nelze účelovost shledat na straně žalovaného, který byl k takovému postupu zavázán rozsudkem soudu.

Námitka žalobce, že nové důkazy nepřinesly nic nového, není důvodná.

Před vydáním rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru a před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu vycházely správní orgány kromě „Protokolu o krádeži“ sepsaného 2.2.2004, jak je uveden shora z podaných vysvětlení (zpravidla záznamu o nich):

Podle protokolu o podaném vysvětlení z 5. února 2004 žalobce k věci uvedl, že je pravdou, že 2. 2. 2004 byl v ranních hodinách nakupovat Hypernově v Rakovníku zboží dával do papírového kartonu od piva, který si vzal prázdný v Hypernově a to z toho důvodu, že láhve v košíku padaly a měl obavu, aby se nerozbily. Když byl ještě v prodejně tak za ním přišli zaměstnanci Hypernovy s tím, že má zboží v kartonu a že je chtěl odcizit, vedoucí několikrát opakoval, že to není pravda, že se domluví, ale ona s ním nechtěla komunikovat, odvedli jej do kanceláře. Zboží i přestože jej měl v kartonu od piva bylo uloženo i s kartonem nákupním košíku, v kanceláři byl s ním sepsán zápis, který podepsal, ale nečetl ho, jelikož neměl brýle. Po tom všem zavolali, respektive ještě než bylo vše vyřízeno, byla zavolána městská policie, s nimi odjel na služebnu, kde mu byla uložena pokuta 1.000,- Kč, kterou zaplatil, a to i přesto, že je přesvědčen, že mu byla uložena neoprávněně, protože byl psychicky rozhozen a chtěl mít všechno za sebou. Není pravda, že by měl karton zalepený; zboží, které je uvedeno na zápisu souhlasí se zbožím, které měl v kartonu v koši. Uvedl dále, že kdyby mohl jít k pokladně, tak by toto zboží normálně vyndal na pás a zaplatil.

Podle záznamu o vysvětlení ze dne 6. února 2004 Z.P. - zaměstnána jako manažerka, k případu krádeže uvedla, že 2. února 2004 kolem 8,30 hodin byla upozorněna prodavačkami J.A. a J.V., K.Č. a A.H. na to, že v prodejně dochází ke krádeži. Jedná se o prodavačky, které byly přítomné u kontroly, přičemž prodavačka H. uvedeného zákazníka viděla, jak si dává do kartonu od piva Staropramen baterie. Když byla na toto upozorněna, tak upozornila pokladní, že k nim přijde zákazník, popsala jak vypadá a nařídila jak mají postupovat tzn. že mají zkontrolovat celý nákup, rovněž na toto upozornila pracovníka bezpečnostní agentury. Když viděla, že tento zákazník jde k pokladnám, tak šla za ním, ale došlo k tomu, že ještě než zákazník došel k pokladně, tak k němu vyšel pracovník agentury, když to zákazník viděl, tak se chtěl vrátit zpět do prodejny. Z tohoto důvodu jej oslovila, aby šel s ní, že jej mají na kamerovém systému. V té době měl zákazník v košíku pouze karton od piva Staropramen, jiné zboží v košíku nebylo. Ještě než šli do kanceláře tak řekla pracovníkovi agentury, aby karton otevřel. Karton byl v košíku na boku a byl celý zalepený. Pracovník agentury otevřel karton, jak byl postaven v nákupním koši, a místo piva bylo v kartonu zboží, které do něj nepatří. Karton otevřel tak, že rukou odlepil jednotlivé díly kartonu od sebe. Dá se říci, že je od sebe odtrhl. Sortiment zboží je uveden v protokolu o krádeži. Když zákazníka vyzvala, aby ji následoval, tak tento šel dobrovolně do provozních prostor, kde byl sepsán záznam. U kontroly, která byla provedena, byly shora uvedené prodavačky a pracovník agentury. K samotnému kartonu, ve kterém zboží bylo uloženo uvedla, že tento není nikde v prodejně volně prázdný k dispozici a tudíž si jej zákazník nemůže vzít. Jediná možnost, jak jej získat je ta, že zákazník vyndá jeho obsah. K tomu také muselo dojít ze strany tohoto zákazníka, jelikož když si potom dělali inventuru v oddělení piva, tak nám přebývalo v láhvích, které se prodávají jednotlivě, 10 kusů piva Staropramen, což odpovídá množství piva, které je v kartonu, který měl zákazník v nákupním koši, ale s jinými zbožím. Zboží ze strany zákazníka muselo být do kartonu předáno v úseku, který není sledován. K zadržení přestupce došlo před pokladnou proto, že pracovník agentury, který byl upozorněn na zákazníka, nepočkal až projde přes pokladnu, ale šel k němu dříve. Jinak se takovýto zákazníci oslovují až tehdy, když projdou přes pokladnu a je vyhotoven paragon o nákupu. Když se zákazníkem sepisoval protokol, tak vyjádření, které je na druhé straně, bylo vypsáno samotným zákazníkem, a také jej dobrovolně podepsal. Nikdo jej nijak nenutil, jeho chování bylo zpočátku klidné, později začal blednout a začal se potit. K samotnému průběhu krádeže zboží uvedla, že zákazníka prodavačky upozorovaly, když si do kartonu dával baterie a ostatní zboží bylo již pravděpodobně rovněž v kartonu, ale to jsme neviděli.

Podle záznamu o vytěžení z 6. února 2004 A.H. uvedla, že dne 2. února 2004 byla na směně v hypermarketu, kde je zaměstnána a při výkonu pracovních povinností viděla, jak si jeden ze zákazníků ukrývá do kartonu piva Staropramen elektrické baterie. Na dotaz, zda tento zákazník měl v prodejním vozíku ještě jiné zboží, uvedla, že toto přesně neví, jelikož se do vozíku nedívala, ale domnívá se, že zde byl jenom zmiňovaný karton Staropramenu. Jiné skutečnosti při vytěžení A.H. nemohla uvést.

Podle služebního záznamu z 5. února 2004 v souvislosti s prošetřováním podezření o odcizení zboží bylo kontrolorem OŘ Rakovník hovořeno se svědkem celé události, a to pracovníkem bezpečnostní agentury panem R.D. Tento sdělil, že o osobě byl informován odpovědnou pracovnící, a to manažerkou sl. P., byl při zadržení uvedeného muže i u sepisování protokolu. Na dotaz, jak bylo zboží v prodejním košíku uloženo, uvedl, že toto bylo v kartonu od piva Staropramen, který byl zalepen a kdyby přišel takto na pokladnu, bylo by markováno pivo a nikoliv skutečný obsah.

Následně byly provedeny výsledky svědků v roce 2007:

Podle protokolu o výpovědi svědka ze dne 26. ledna 2007 Z.P. uvedla, že v uvedený den 2. února 2004 „byla upozorněna zaměstnankyní provozovny paní J.A., že jeden z kupujících schovává do papírového kartonu od piva jiné zboží. Jak původně uvedla, učinila opatření k tomu, aby zákazník byl po průchodu pokladnou zkontrolován pracovníkem bezpečnostní služby. K tomu však nedošlo, protože zákazník než projel pokladnou, tak jej oslovila, a to z toho důvodu, že pracovník bezpečnostní služby k němu přistoupil, a ten nevjel do prostoru pokladny vracel se zpět do prodejny. Mám pocit, že si všiml našeho úmyslu, a proto se chtěl vrátit zpět do prodejny. Já jsem odpovědná za zboží, a proto jsem se rozhodla jej oslovit a vyzvat, aby otevřel karton s pivem. Kdo přesně karton otevřel si již přesně nepamatuji, ale vím, že tento karton byl zalepen bez známek porušení. Po jeho otevření zde bylo nalezeno jiné zboží, než pivo. Myslím, že to byl tvrdý alkohol, nějaké baterie a nože. Zákazník pouze řekl, že bychom se měli nějak domluvit a dále jsem s ním nehovořila, a to ani v kanceláři. Protokol o krádeži se zákazníkem sepsal pracovník bezpečnostní služby a někdo ze zaměstnanců zavolal Městskou policii Rakovník, která si zákazníka odvezla. Později jsem se dozvěděla, že by se mělo jednat o policistu.“

Podle protokolu o výpovědi svědka ze dne 26. ledna 2007 svědek V.K. uvedl, že v minulosti pracoval jako velitel Městské policie Rakovník. 2. února 2004 vykonával službu, na služebnu bylo oznámeno z Hypernovy Rakovník, že došlo ke krádeži zboží, na místo vyjela hlídka, po nějaké době se vrátila na služebnu a přivezla s sebou i zákazníka, který se měl dopustit krádeže. Hlídka poté odjela k jinému případu, on měl případ vyřešit a zjistil, že podezřelá osoba je V.Ř., kterého znal z dob, kdy sloužil u policie. On mu předložil řidičský průkaz, zkontroloval údaje z protokolu o krádeži, který byl sepsán v prodejně a všiml si, že v protokole je uvedeno jako zaměstnavatel MV ČR, ale tomu dál nevěnoval pozornost. Snažil se zeptat pana Ř., na to, co se stalo v prodejně, ale on pouze rozhazovat rukama a říkal něco v tom smyslu, že neví. Protože neuváděl nic jiného než co bylo v protokolu a nepodařilo se mu zjistit podrobnější okolnosti, rozhodl se vyřešit věc uložením blokové pokuty. Pavlu Ř. sdělil, že pokud podepsat protokol o krádeži, tak že se dopustil přestupku, který musí být vyřešen blokovou pokutou. On na to nic neříkal uloženou pokutu na místě zaplatil, tím jednání skončilo. Následně mu telefonoval P.Ř. s tím, že vlastně neprošel pokladnou a že byl zadržen mezi regály, a tedy se ničeho nedopustil. Já jsem mu řekl, že když blokovou pokutu zaplatil, již není stížnost přípustná. V souvislosti s tím jsem pak byl sám prošetřován.

Podle protokolu o výpovědi svědka z 26. ledna 2007 H.H. tato uvedla, že pracuje jako strážník Městské policie Rakovník, v den 2. února 2004 konala službu se strážníkem K., bylo jim oznámeno z prodejny Hypernova, že došlo ke krádeži, vyjeli na místo, šli do kanceláře, kde byl pracovník bezpečnostní služby a nějaký pán, o kterém se později dozvěděla, že se jmenuje V.Ř. Přišli v době, kdy pracovník bezpečnostní služby sepisoval protokol o krádeži, nevzpomíná si, že by zadržený zákazník se k věci nějak vyjadřoval, ani v době, kdy jej převáželi na služebnu neřikal nic ohledně krádeže, pouze řekl: „Je to v prdeli“; oni s ním nehovořili. Když přijeli na služebnu předali jej veliteli a je-li k jinému případu.

Podle protokolu o výpovědi svědka z 26. ledna 2007 P.K., strážník Městské policie Rakovník k případu krádeže z 2. února 2004 uvedl stejně i jako paní H.. K převzetí podezřelého z krádeže v kanceláři uvedl, že tam byl i nákupní košík, ve kterém bylo nějaké zboží, přesně se již nepamatuje, co to bylo, myslí si, že tam byla nějaká roztržená krabice, nevzpomíná si přesně, zda podezřelá osoba předložila OP nebo řidičský průkaz, poté se rozhodli, že ji převezou na služebnu. Muž během cesty již nic neuváděl, poté jej předali veliteli a odjeli k jinému případu.

Do protokolu o výpovědi svědka z 29. ledna 2007 R.D. uvedl, že v době od roku 2002 až do roku 2005 byl zaměstnán u bezpečnostní agentury ZERO Rakovník, pracoval v provozovně Hypernova v Rakovníku, do jeho pracovní náplně patřilo v případě spuštění bezpečnostního alarmu provést kontrolu u osoby, které spustilo bezpečnostní alarm po průchodu bezpečnostním rámem. K události z 2. února 2004 uvádí, že byl manažerkou Hypernovy upozorněn na jistého zákazníka, u kterého prodavačky zjistily, že si dává nějaké zboží do krabice od piva, tento muž mu byl popsán, po tomto upozornění vyšel směrem k pokladnám, aby uvedeného muže po průchodu pokladnou zkontroloval. „Jak jsem přicházel k pokladnám, zaregistroval jsem uvedeného muže s košíkem, ve kterém měl karton piva. Uvedený muž mě též zpozoroval a jeho reakce byla taková, že se s košíkem otočil a pokračoval směrem od pokladen do prodejny. V té době, když se vracel do prodejny jej zastavila manažerka a říkala mu něco v tom smyslu, že ho viděli, že si dává do kartonu od piva nějaké zboží, které tam nepatří, ať jí následuje do kanceláře, což muž učinil. Já jsem ji následoval. K otevření kartonu došlo v prostoru prodejny, kdo karton od piva otevíral si již nepamatuji. Víím, že karton byl zavřený, zda byl poškozený či ne již nevím.“ Po otevření kartonu se zjistilo, že je zde uskladněno jiné zboží, domnívám se, že v kartonu byly místo láhví nějaké baterie, byly tam podle mě nějaké láhve, ty nedovedl specifikovat. Při otevření kartonu se uvedený muž snažil mluvit s manažerkou něco v tom smyslu, jestli by to nešlo se nějak domluvit, toto striktně odmítla a vyzvala jej aby jí následoval do kanceláře, kde byl následně sepsán protokol o krádeži. Myslím si, že protokol o krádeži jsem vyplňoval já, po vyplnění protokolu byla na místo povolána telefonicky městská policie, která si muže převzala, já jsem v kanceláři s uvedeným mužem nehovořil dělal jsem si svou práci a myslím, že manažerka s ním také neuváděla žádný rozhovor. Po převzetí muže městskou policií pro mě celá záležitost skončila, já jsem jim předal protokol.

Do protokolu o výpovědi svědka z 1. února 2007 svědkyně J.A. uvedla, že v provozovně pracuje jako prodavačka již od roku 2001 do současné doby, na událost 2. února 2004 se již moc nepamatuje, několik základních věcí v paměti zůstalo, toho dne krátce po osmé hodině bylo po otevírací době málo zákazníků, po nějaké době za mnou přišla bývalá pracovníce A.H. s tím, že se jí zdá podezřelý jeden zákazník, uváděla něco v tom smyslu, že si myslí, že s kartonem od piva nějak manipuloval, snad říkala, že do kartonu něco přidával. Já jsem odešla za manažerkou Hypernovy paní P. a tuto skutečnost jsem jí sdělila, ona nám řekla, abychom na ji nahlásili pracovníkovi bezpečnostní služby, což jsme učinily a odešly do provozovny a dál plnily své úkoly. „Já osobně jsem neviděla, že by onen zákazník něco vkládal do kartonu během jeho pobytu v provozovně, po nějaké době jsem zaregistrovala

uvedeného muže u pokladny, jak vyndává z košíku karton od piva a pokládá je na pás u pokladny. V tu dobu přicházel k pokladně pracovník bezpečnostní služby a když jej zákazník zahlédl, vzal karton od piva z spásu, uložil jej zpět do košíku a s košíkem se vracel zpět do prostor prodejny.“ V té době jsem byla v jiném oddělení, takže jsem neviděla co následovalo, když se muž vracel do provozovny, až, když jsem obešla určitý prostor, spatřila jsem ho, stála u něho manažerka prodejny a člen bezpečnostní služby, po příchodu blíž jsem spatřila, že karton od piva je utržen a pohledem jsem viděla, že v kartonu se nenachází pivo, ale nějaké láhve s bílým obsahem, patrně tvrdý alkohol, baterky a kuchyňský nůž. Jak probíhalo dál jednání nevím pamatuji si, že jej odvedli do kanceláře, zaslechla jsem manažerku, která říká něco v tom smyslu ať se zavolá policie. Později po několika dnech jsem se dozvěděla, že onen zákazník měl být policistou. Ještě si vzpomínám, v současné době již nedovede říci od koho, patrně to byla jedna z pokladních, která tvrdila, že uvedený muž chodil nakupovat častěji vždy si kupoval pouze karton piva.

Podle úředního záznamu ze 16. března 2007 se nepodařilo zkontaktovat k výsledku A.H., která v té době pracovala v Anglii. Byla telefonicky zkontakтовána 15. března 2007; záznam uvádí, že z rozhovoru vyplynulo následující: Sl. H. si na uvedený případ jasně vzpomíná, nedokáže ho však už blíže časově zařadit, vše se to odehrálo již před několika lety, když ještě pracovala v Hypernově Rakovník. Událost jí utkvěla v paměti, protože sama označila jednání bývalého npor. Ř. za neobvyklý způsob pokusu krádeže. Uvedla, že ho osobně viděla, jak do krabice označené jako dárkové balení láhvového piva ukrývá balení tužkových baterií a poté krabici znovu zavírá, tuto již měl ve svém nákupním vozíku. Na tuto skutečnost se snažila ihned upozornit svou manažerku prodejny prostřednictvím své kolegyně. Slečna H. dále uvedla, že si ten zákazník pravděpodobně všiml, že vzbudil pozornost zaměstnanců, protože, i když předtím mířil k pokladnám, otočil se a vracel se zpět do prodejny. V té chvíli byl muž zadržen pracovníkem ostrahy prodejny a odveden i s košíkem do kanceláře manažerky, tam se zjistilo, že má v krabici od piva ještě další zboží, které tam nepatří.

Uvedení svědci byli znovu slyšeni poté, co bylo rozsudkem zrušeno rozhodnutí žalovaného ze 7. 5. 2007. V roce 2010 vypověděli:

Do protokolu o výsledku svědka ze dne 14. 7. 2010 svědek V.K. uvedl, že poprvé byl slyšen k věci 25. 5. 2004 a poté 26. 1. 2007 oba výsledky má k dispozici, neboť si je vyžádal, proto z nich vychází. Uvedl, že pracoval jako velitel městské policie, poté co hlídka přivezla pachatele z Hypernovy, zjistil, že se jednalo o policistu V.Ř., kterého znal z dob své služby. On sám mu neřekl, že je ještě policista v aktivní službě, předložil řidičský průkaz, poté kontroloval protokol o krádeži sepsaný v Hypernově. Po předstření Protokolu o krádeži v rámci tohoto výsledku (str. 23-24 spisu), potvrdil že jde o kopii protokolu, vybavil si, že se jedná skutečně o protokol, který viděl v době, kdy řešil záležitost s panem Ř., na straně 24 je podpis podezřelého. Osobně učinil dotaz, zda se jedná o jeho podpis, Říha konstatoval, že skutečně tento protokol podepsal a zároveň sdělil, že na něho bylo v prodejně křičeno, mělo to být údajně mezi regály v prodejně, aby tento tiskopis podepsal, že, když podepíše, bude celá věc vyřízena. Neví, kdo přesně měl takto postupovat, buď manažerka či ostraha. Sdělil mu, že pokud protokol podepsal, tak se vlastně doznal k tomu, že se uvedeného přestupku dopustil, a vyřešil tak věc blokovou pokutou. Pak mu Ř. volal, že vlastně vůbec neprošel pokladnou a že se nemohl ničeho dopustit. Svědek ke své výpovědi ještě doplnil, že na Policii ČR Rakovník viděl záznam z kazety Hypernovy, kde pan Ř. bere z regálu nějaké láhve, dává je dolů, zda je dává do tašky, do krabice nebo do košíku nebylo na kazetě vidět. Celou věc zkonzultoval a to na základě sdělení pana Ř., že

byl zadržen mezi regály ... na základě toho, že byl sám prošetřován ohledně uložení blokové pokuty, jinak by kazety neviděl. Závěrem uvedl, že dle jeho stanoviska se Ř. skutečně nemohl dopustit přestupkového jednání, když neprošel pokladnou a nebylo zjištěno, že skutečně chtěl odcizit nějaké zboží a není povinností dávat věci do košíku. Pokud by tyto věci, které zákazník dává k sobě, poté všechny vyložil na pásu u pokladny, pak by prošly a byly zaplacený.

Svědkyň H.H. dne 14. července 2010 uvedla, že si již není s ohledem na odstup času schopna podrobně vzpomenout, v kterém roce probíhaly výslechy v této věci, byla již slyšena 2× pracovala jako strážník městské policie, vykonávala službu se svým kolegou P.K., během cesty na služebnu s podezřelým nemluvili a předali jej i s písemnými materiály/protokolem o krádeži sepsaným v prodejně/ veliteli.

Obdobně uvedl ve výpovědi jako svědek rot. P.K. s tím, že se plně odvolává na svoji předchozí.

Svědka R.D. do protokolu dne 14. července 2010 uvedl, že pokud jde o záležitost z roku 2004 si v současné době již nemůže vzpomenout přesně. Záležitost se měla odehrát v době, kdy pracoval jako pracovník bezpečnostní služby, v uvedený den byl upozorněn asi prodavačkou nebo manažerkou, že nějaký zákazník si ukládá vybrané zboží do krabice od piv. Na dotaz uvádí, že se jedná o krabice, které nebyly běžně v uvedeném obchodě k dispozici pro zákazníky, aby si mohli ji v odpadním kontejneru vyzvednout pro svoji potřebu. Pokud tento zákazník tak postupoval, musel původní zboží dárkového balení vyjmout a své zboží do něho uložit. Bylo mu řečeno, že se má uvedeného zákazníka soustředit při platbě. „Když jsem uvedeného zákazníka zaregistroval, tak byl již u pokladny a na pás u pokladny položil krabici, ve které se měly nacházet piva. Jak jsem již uvedl, jednalo se o krabici tzv. dárkové balení o počtu 10 kusů piv. V uvedené době již jednal s pokladní, když jsem se k němu blížil. Když mě zahlédl, tak uvedený zákazník krabici, kterou vyložil předtím na pás u pokladny opětovně vzal z pásu pryč a šel směrem dovnitř prodejny. Mám-li se vyjádřit jak uvedená krabice vypadala, zda-li byla v době, kdy se nacházela na pásu u pokladny nějak poškozena nebo zda-li byla otevřena, tak, aby byl viděn její obsah, uvádím, že pokud si v současné době správně vzpomínám, tak krabice nebyla žádným způsobem porušena. To znamená, že krabice vypadala, že se jedná o původní balení.“ Zákazník se vracel zpět dovnitř prodejny a v tu chvíli byl zadržen manažerkou Z.P., co mu konkrétně sdělila tak to nevím, ale vím, že jej vyzvala, aby ji následoval do kanceláře, jednalo se o standardní postupy, jednala sice striktně, ale podle předpisů. Ještě v prodejně mezi regály kdy P. uvedeného zákazníka vyzvala, aby ji následoval do kanceláře, padlo ze strany zákazníka, zda by se nemohli nějak domluvit, což odmítla. V době, kdy byl osloven P., tak k tomu došlo v prodejně mezi regály, kde chtěla vidět, co v krabici skutečně má. V této době zákazník měl krabici u sebe v držení, mám za to pokud si v současné době vzpomínám, že neměl ani košík, po otevření krabice byl poté zákazník vyzván, aby ji následoval do kanceláře. Po předestření strany listu č. 23 na 24 spisového materiálu- kopie protokolu o krádeži, uvedl svědek, že celý protokol byl sepsán jeho osobou a následně na čl. 24 v kolonce prohlášení svědků, jsou uvedeny jeho podpisy a to na řádce druhého svědka a dále jeho podpis, vedle podpisu, který nevím koho je, ale v kolonce je podpis manažera nebo zástupce. Na straně 24 se nachází též kolonka „prohlášení podezřelého“, k tomu uvádí, že rukopis není v žádném případě jeho vlastní s největší pravděpodobností pokud si vzpomíná toto musel napsat uvedený zákazník včetně svého podpisu. K dalšímu dotazu uvedl, že v kanceláři paní manažerka P. vůči zákazníkovi vystupovala slušně, opětovně se jednala dle předpisů. Již si nevzpomíná, kdo vyzvala zákazníka k předložení dokladu ani kdo volal na policii, pravděpodobně tak členům hlídky zákazníka předal spolu s protokolem o krádeži, v žádném případě zákazník nebyl nucen,

aby podepisoval uvedený protokol, že bude předán Městské policii musel být vyrozuměn nebo srozuměn, neboť bylo voláno na policii v kanceláři, zadržený zákazník byl klidný, žádným způsobem neoponoval tomu co se dělo na místě, nebránil se ani slovně při sepisování prohlášení, nebyl ani agresivní.

Svědčyně J.A. dne 14. července 2010 uvedla, že pracovala v roce 2004 v Hypernově jako prodavačka, pokud si vzpomíná přišla za ní tehdy spolupracovnice A.H., upozornila ji, že se po obchodě pohybuje zákazník, který se podezřele chová, měl manipulovat nějak s krabicí od piva. Okamžitě proto kontaktovala tehdejší manažerku P., ta jí řekla aby věc nahlásili vrátnému a poté se věnovali práci. Sledovala jak se bude zákazník chovat dále, uvedený zákazník měl pojízdný košík, ve kterém se nacházela pouze jedna krabice s pivem. „Uvedenou krabici tento zákazník vyložil na pás u pokladny a když zjistil, že se blíží pracovník ochranky, tak zničehonic uvedenou krabici vzal z pásu a opětovně položil do košíku a odcházel zpět do prodejny mezi regály“. Pokud jde o popis krabice uvedla, že se jedná o krabice, ve kterých je uloženo 10 kusů piv a zároveň souží jako přenosná přeprava. Tato krabice, pokud si dobře vzpomíná, nejevila známky jakéhokoliv narušení nebo poškození. V době, kdy zákazník položil uvedenou krabici na pás u pokladny tak byla uzavřena. Na dotaz vyslyšajícího uvádí, že v žádném případě uvedené krabice se volně prázdné v obchodě nenacházely ani nacházejí. Z vyprávění pouze ví, že manažerka měla uvedeného zákazníka oslovit, aby jí ukázal co za zboží v krabici má a poté mělo dojít k nějakému jednání v kanceláři, ale to již přesně neví, vypověděla pouze to co viděla na vlastní oči. Poukázala na to, že již byla v minulosti vyslyšaná k tomuto, kdy to přesně neví někdy v roce 2007.

Svědčyně A.S., rozená H. do protokolu 14. července 2010 uvedla- přesně si již nevzpomínám, kdy k celé věci došlo, jde o prodlení časové, pracovala jako vedoucí textilu. V tento den si všimla zákazníka, který se nestandardně choval, jezdil po prodejně s košíkem, ve kterém se nacházela 1 krabice od piva, - všimla si, že stojí u regálu a něco do uvedené krabice dává, u jakého regálu, s jakým zbožím si v současné době nepamatuje. Upozornila jsem tedy na to pravděpodobně svoji spolupracovnici, která poté vyrozuměla manažerku a ostrahu, uvedeného zákazníka jsem sledovala jak se bude dále chovat, vím, že přijel k pokladně, ale vzhledem k tomu, že si všiml, že je sledován zaměstnanci Hypernovy a zároveň, že se blíží pracovník ochranky, tak se uvedený zákazník vrátil zpět mezi regály do prodejny. Má zato, ale přesně si již nevzpomíná, že jej zadržela ochranka nebo přímo manažerka.

Ve výpovědi svědkyně Z.J. ze dne 14. července 2010 (dříve P.) uvedla, že již přesné datum či časové období si nepamatuje pracovala ve funkci manažera, neví již přesně po jakou dobu na uvedené prodejně zjistili, že se jim při inventuře dostává pivo kusové a nedostává pivo v kartonovém balení. V současné době ani není schopna říci, zda se mohla uvedená krabice objevit jako odpad v kontejneru na prodejně tak, aby jí měl zákazník dispozici; nevylučuje možnost, že si některý zákazník může takovouto krabici přinést i de facto jako nákupní tašku, ale osobně přijala v prodejně takové opatření, že pokud došlo k likvidaci těchto obalů, tak tyto obaly byly znehodnoceny například sešlapáním. V uvedené době byla upozorněna jednou prodavačkou na zákazníka s tím, že do kartonového obalu od piva si ukládá zboží, na základě toho kontaktovala pracovníka bezpečnostní služby a osobně se pohybovala na prodejně v jeho blízkosti tak, aby on nic nepozoroval a čekala až projde kasou. Zda uvedený zákazník měl na pojízdný koš nebo koš do ruky si v současné době již nevzpomíná, není schopna si vybavit, zda –li v době, kdy se k tomuto zákazníkovi přiblížil pracovník bezpečnostní agentury, uvedené zboží měl již přiloženo na páse u pokladny. V uvedené době pracovník bezpečnostní agentury šel naproti uvedenému zákazníkovi, a když tento toto zjistil, tak se obrátil směrem zpět do prodejny. Vzhledem k tomu, že jí bylo

jasné, že již pokladnou neprojde, tak v době, kdy se vracel směrem na prodejny ho oslovila, pokud si dobře vzpomíná, tak má za to, že ho určitě slušně pozdravila, celé toto jednání je na kamerovém systému, vyzvala, aby otevřel uvedený karton. Na dotaz, zdali tento obal byl porušen uvádí, že se nejevil na první pohled známky porušení. Protože takové jednání se neřeší na prodejně vyzvala zákazníka, aby ji následoval do kanceláře, se zákazníkem se již nebavila, pouze si vzpomíná, že v momentě, kdy jej oslovila tak se na ni obrátil se slovy, zda-li bychom se nemohli nějak domluvit. Po předstření kopie tiskopisu na straně 23 a 24 spisového materiálu- originálu, uvádí, že jej nevypisovala, podpisy, které jsou uvedeny na straně 24 není ani jeden z nich její, pouze podpis na straně 23 v záhlaví pod slovem kopie, je její podpis vlastnoruční. Celou záležitost se zákazníkem řešil pracovník bezpečnostní agentury a někdo ze zaměstnanců poté zavolal Městskou policii Rakovník, která si zákazníka odvezla. Na dotaz dále uvedla, že se průběžně prováděli inventury, pokud by tento problém nadále pokračoval, tak by určitě musela činit nějaké opatření, ale vzhledem k tomu, že problém ustal, tak již na nadále nebyla nucena přijímat další opatření, alespoň si na to nevzpomíná. Na uvedené prodejně docházelo k neustálým ztrátám, vždy se v tomto směru muselo přijmout nějaké opatření.

Zda ze strany žalobce došlo k porušení služební přísahy zvlášť závažným způsobem, tím, že se žalobce pokusil dne 2.2.2004 odcizit v marketu Hypernova v Rakovníku zboží v hodnotě 2.788,50Kč se žalovaný v tomto třetím rozhodnutí zabýval zevrubně, vyhodnotil jednotlivě a ve svém souhrnu všechny provedené důkazy, jejichž obsah podle jednotlivých fází řízení shrnul počínaje Protokolem o krádeži ze dne 2.2.2004, vysvětlení svědků zaznamenaných v první fázi řízení i podaného vysvětlení žalobcem 5.2.2004 (str. 3 a 4) a dále uvedl první i druhé (opakované) výpovědi svědků (str. 4-6 a násl.). Závěr (str.10 a následující), že se žalobce pokusil odcizit zboží žalovaný postavil na vyhodnocení jednotlivých výpovědí. Soud neshledal v tomto vyhodnocení pochybení, Svědci (Z.J., dříve P., A., D., S., dříve H.) mj. potvrdili, že žalobce v okamžiku, kdy byl u pokladny resp. položil na pás pokladny krabici byla tato uzavřena, že tyto krabice se nenacházely volně v obchodě, svědkyně A. uvedla, že vypověděla pouze to, co viděla na vlastní oči. Rovněž potvrdili, že žalobce v době, kdy již vyložil uzavřený karton na pás u pokladny, jak zahlédl blížícího se pracovníka ostrahy, vzal karton z pásu zpět a šel směrem dovnitř do prodejny, kde byl pak osloven manažerkou P.. Námitka žalobce, že v posledních výpovědích dva ze svědků oproti dřívějšímu tvrzení dokonce nyní tvrdí, že zboží umístění v krabici vyndal na pokladní pás, není důvodná, toto žádný ze svědků neuvedl. Uvedli, že žalobce vyložil na pás u pokladny krabici a tuto vzal zpět, pokud použila např. svědkyně J. (dříve P.) pojem „zboží“ užila jej opět ve smyslu označení kartónové krabice. Z žádné výpovědi svědků neplyne, že by tvrdili, že žalobce na pás vyndal jednotlivé lahve, baterie a pod., které měl uloženo v uzavřené kartónové krabici od dárkového balení piva.

Svědci také potvrdili, že krabice, v níž měl žalobce nákup, nejevila známky narušení, byla uzavřena /zalepena/, při kontrole musela být otevřena odtržením -násilím. Zhruba v základu shodně popisovali pracovníci prodejny jeden každý z nich postup, jakým došlo k podezření - nezvyklé chování žalobce od manipulace s kartonem od piv a ukládání do něj jiného zboží- až po předání informace manažerce, sledování jej cestou k pokladně a poté od ní zpět. Žalovaný zhodnotil jednotlivě další výpovědi svědků, a to ohledně postupu žalobce při sepisování Protokolu o krádeži, výstup z tohoto protokolu, jeho chování cestou na městskou policii dle výpovědi strážníků H. a K., i jeho jednání ohledně „přestupku“ a uložení blokové pokuty (str. 11 rozhodnutí) s velitelem městské policie K.. Skutkový děj

z výpovědi zjištěný žalovaný konfrontoval se zjištěním z inventury 4.2.2004 v oddělení piva/ kdy následně při inventuře bylo zjištěno, že krabice chybí, okamžitá inventura provedena nebyla z důvodu, že odvolatel se pouze pokusil odcizit zboží, ale po zadržení vše vrátil zpět takže ke škodě nedošlo/. Námitku žalobce, že karton použil pro uskladnění lahví, aby se mu nerozbily, žalovaný nepřijal, když z výpovědi svědků A., S.-H., D. vyplývá, že odvolatel již u pokladny byl resp. na pás vedoucí k pokladně položil celý karton, tedy zcela vědomě měl úmysl pokladnou projít a když uviděl pracovníka ostrahy vzal karton zpět a uložil do košíku a vracel se. Žalovaný neuvěřil tvrzení žalobce, že po sepsání Prohlášení o krádeži jej podepsal, aniž by ho četl, když sám toto Prohlášení podezřelého na této listině vlastnoručně vyplnil a podepsal (výpověď svědka D.). Neobstojí ani tvrzení, že neměl brýle nevěděl co podepisuje, neboť vlastnoručně prohlášení podezřelého vyplnil, uvedl i datum svého narození, napsal své místo pobytu a pokud by neměl brýle mohl odmítnout vlastnoruční vyplnění tohoto formuláře. Soud se shoduje s žalovaným, že pakliže jak žalobce tvrdí, nechtěl nic odcizit, pak nejen že je nevysvětlitelné (když žalobce byl policista) proč prohlášení podezřelého v Protokolu o krádeži vlastnoručně vyplnil a podepsal, aniž by zde uvedl, že nesouhlasí s tím, že zboží chtěl odcizit a způsobit škodu, rovněž je jeho způsob jednání správně hodnocen ve vztahu k postupu při ukládání blokové pokuty. Samotné tvrzení žalobce, že tak činil proto, že chtěl mít vše rychle za sebou a psychicky byl rozhozen, nasvědčuje dle celého sledu jednání, že žalobce spoléhal na to, že takto věc skončí a nezjistí se, že je policistou. Zcela v souladu s průběhem zjištěného jednání žalobce a postupu zaměstnanců prodejny je i závěr žalovaného, že není zřejmý žádný důvod a ani žalobce žádný takový dosud neposkytl, proč se vůbec od pokladny vracel zpět do prodejny a nepokračoval ve vyndání zboží z krabice a jeho zaplacení. Žalobce nebyl zadržen cestou k pokladně, ale cestou od pokladny, kdy z pásu vzal karton zpět, a vracel se zpět; při oslovení manažerkou prodejny nezareagoval vysvětlením, že se vrací pro nějaké další zboží, které zapomněl apod., ale manažerku přesvědčoval jestli by se nemohli nějak domluvit. Soud shodně s žalovaným má za to, že úmysl žalobce odcizit zboží uložené v kartónové krabici a to, že byl žalobce zaskočen hrozícím odhalením dokresluje jeho nestandardní jednání jak v prodejně poté, co uviděl blízkého se pracovníka ostrahy (D.) a následně co byl osloven manažerkou P., tak i jeho jednání na Městské policii Rakovník, kde mu byla uložena bloková pokuta a tuto dobrovolně zaplatil, i když, jak tvrdí byl vnitřně přesvědčen, že nic nespáchal; již zde mohl svoji obranu uvést, když byl bývalým kolegou poučen o tom, že pokud uvedený protokol podepsal, a tak se vlastně doznal k tomu, že se uvedeného přestupku dopustil. Žalovaný také v souladu se zásadami hodnocení důkazů poukázal na to, že v Prohlášení podezřelého, které je součástí Protokolu o krádeži sám žalobce potvrdil, že je pravda a že se chtěl obohatit na úkor společnosti a způsobit tím škodu společnosti, v textu je uvedeno, že si vše přečetl souhlasí a potvrzuje svým podpisem - připojil vlastnoruční podpis, a to za přítomnosti svědků, a konstatoval, že „tak závažný důkaz, ve kterém se odvolatel ke svému jednání plně doznal, nelze pominout jako by neexistoval, jakoby neměl žádnou důkazní hodnotu, proto ho nelze vyloučit z řetězce přímých důkazů, které zcela jednoznačně prokazují, že odvolatel zboží ukryté v kartonu chtěl odcizit. Uvedený protokol, proto považuje odvolací orgán za důležitý článek uzavřeného řetězce přímých důkazů, kterými je prokázáno úmyslné jednání žalobce.

Žalobci nelze přisvědčit, že následně provedeným dokazováním výpovědi svědků provedenou v roce 2007 resp. 2010 nevyšly najevo žádné nové skutečnosti. Jejich výpovědi se v podrobnostech potvrdil skutkový rámec původní a pro závěr, že se žalobce pokusil odcizit zboží byla tím do spisu doložena dostatečná opora. Žalovaný tak mohl objektivní i subjektivní stránku jednání žalobce vyhodnotit jednoznačně jako pokus zboží zjištěným způsobem uložené /ukryté/ odcizit, jak uvedl (str.14- 16), když v opačném případě by žalobce „vyložil zboží jednotlivě na pás, nechal ho namarkovat a poté by je řádně zaplatil, což, však neudělal.

Naopak, když zjistil, že je sledován, dostal obavu, že bude odhalen, a proto karton vzal zpět z pásu dolů, vložil do košíku a vrátil se do prodejny.“ Obranu žalobce, *že po příchodu k pokladně by zboží vyndal, aby by mohlo být namarkováno, ale, protože byl zadržen před pokladnou nemohl tak učinit.* žalovaný proto neshledal důvodnou, neboť ze spisu vyplývá, že odvolatel nebyl zadržen před příchodem k pokladnám, ale až poté, co položil karton na pás u pokladny a když viděl, že je sledován personálem vzal karton zpět a vrátil se, k vlastní pokladně a zaplacení zboží tak nepřistoupil. Karton, v němž měl nákup uložen, byl uzavřen tak, že nebylo seznatelné jeho dřívější otevření, ale působil jako originální balení, jednotlivé díly od sebe byly odtrženy při kontrole, jak potvrdil svědek D.. Kdyby na pokladně bylo markováno pivo a nikoliv skutečný obsah ukrytého zboží a žalobce pivo zaplatil, byl by čin dokonán. Kdyby žalobce hodlal zaplatit skutečný obsah uložený v krabici od piva, zboží následně zjištěné, neměl důvod se vracet od pokladny zpět, ale mohl normálně pokračovat a zboží z kartonu vyložit a zaplatit. To, že jej sleduje pracovník prodejny či ostražka jej v tomto konání, pakliže tak hodlal učinit, nemohlo zastavit. Ani následně, když byl osloven není jiný vysvětlitelný důvod proč jednal způsobem zjištěným, pakliže úmysl odcizit zboží vůbec neměl.

Žalovaný se v rozhodnutí vypořádal s obranou žalobce v plném rozsahu, vážil každou jednotlivou skutečnost, kterou žalobce na svou obranu uváděl následně od 5.2.2004 ve vysvětlení i poté v odvolání, jak plyne z obsáhlého odůvodnění rozhodnutí. Soud neshledal, že by žalovaný nerespektoval závěry předchozích rozsudků soudů; žalovaný odstranil vytýkané vady a požadavkům na řádné prokázání a objektivní zhodnocení stavu věci, odpovídající popisu skutku, pokusu krádeže zboží, které bylo shledáno porušením služební přísahy zvláště závažným způsobem, dostál.

Soud z uvedených důvodů žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a náhrada nákladů řízení mu proto nepřísluší; žalovanému pak nad rámec běžných činností náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. prosince 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu